

denne Forhøjelse fra 65 til 66 Ore. — Jeg omtalte i Gaar den særegne Maade, hvorpaa der er forhandlet i Udvalget. Jeg hørte fra det ærede Medlem for Hillerød og flere andre, at mine Ord ere opfattede som en Anke fra min Side. I saa Fald er det en Misforstaaelse. Jeg har ikke anket over, at man i Udvalget ikke har villet forhandle. Jeg er kun fremkommen med en faktisk Oplysning, der spiller en væsentlig Rolle med Hensyn til de Vædringsforslag, jeg selv har stillet. Det ærede Medlem for Hillerød sagde, at det, der var stet i Udvalget, var kun, hvad der sædvanlig stete i Udvalgene. Et Udvalg paa 15 Medlemmer var vel talrigt til at forhandle, og naar de mange Medlemmer derfor førte fast, var der nogle enkelte, der toge Affære og bragte et Resultat frem. Jeg vil kun sige, for at Forholdet skal blive klart og tydelig forstaaet af alle, at noget saadant har ikke fundet Sted i Toldudvalget. Der er ikke fra de manges Side gjort noget Forsøg paa at forhandle, hvilket Forsøg saa er strandet og atter hjulpet videre af et mindre Antal Fødselshjælpere. Nej, da Forhandlingerne skulde begynde, enedes alle de 15 Medlemmer — for Resten, om jeg ikke huster meget fejl, netop paa Forslag af det ærede Medlem for Hillerød — straks om, at Forhandling var overflødig, thi man kunde dog ikke overbevise hinanden. Saaledes frafaldt man altsaa paa Forhaand al Forhandling. Nu er jeg ganske vist ikke saa parlamentarisk erfaren som det ærede Medlem for Hillerød, men jeg kan dog ikke tro, at dette er almindelig Skik i Udvalg. Men jeg gentager, jeg har ikke fremdraget dette som en Anke, jeg har jo selv, af Grunde, som jeg nævnte i Gaar, givet mit Samtykke dertil, — men det har sin Betydning, at Forholdet kommer til at staa klart for Medlemmerne, netop af Hensyn til de Vædringsforslag, jeg har stillet. Jeg vender mig nu her imod en Ytring, der kom før fra den højtærede Minister og for Resten tillige fra det ærede Medlem for Fredensborg, nemlig at mit Standpunkt i mine Vædringsforslag stød over Maalet; jeg skulde for stærkt have fremhævet Nødvendigheden af at forøge Beskyttelsen, medens det var tilstrækkeligt at opretholde den nuværende Beskyttelse. Dette, mener jeg, er en uberettiget Dom over mig; jeg har ikke givet Anledning til at anføre dette som en Anke mod mig. Jeg har i Udvalget stillet en Række Forslag, hvoraf nogle kun sigte til at fastholde den nuværende Beskyttelse eller endogsaa gaa med til en Nedsættelse af den, medens andre, efter vedkommende Jags Ønske, foreslaa en For-

højelse. Men der vil ikke kunne siges imod mig, at jeg har lagt nogen Intransigens for Dagen, efter som man i Udvalget hverken har forhandlet om mine eller om andres Forslag. Derved er jeg ikke alene bleven afstaaet fra ethvert Forsøg paa at forbedre Flertallets Forslag, men ogsaa fra at lægge Smødekommehed for Dagen, hvis Udvalget havde Grunde at anføre over for mine. Af den Grund gentager jeg i Dag min Omtale af den Maade, hvorpaa der er forhandlet i Udvalget. Det er en Selvsølge, at jeg for mit Vedkommende vilde have vist Beredvilighed til at forhandle, og mit Standpunkt er i Virkeligheden det, at ogsaa jeg omtrentlig vilde indskrænke mig til at fastholde det nuværende Standpunkt og kun paa enkelte Omraader, f. Eks. paa Mølleindustriens, med større Styrke fastholde Forslag om nogen ny og nævneværdig Toldbeskyttelse, men den nødvendige Lejlighed til at lægge dette for Dagen har slet ikke været givet mig.

Jeg skal nu berøre nogle enkelte Punkter af det, som den højtærede Minister fremdrog. Hvad Tolden paa Eksportvarer angaar, sigter det første af de Punkter, som staa paa min særlige Vædringsliste, til dens Bibeholdelse i nuværende Højde, som er 3 Ore. Flertallet har foreslaaet den nedsat til 2 Ore, og den højtærede Minister mener nu, at de sagtyndige ville være tilfredse dermed. Det er muligt, at den højtærede Minister har Ret, men her er netop et Eksempel, som viser, hvorledes Forhandlingsmaaden i Udvalget har umuliggjort min Tiltræden til en saadan Nedsættelse. Der er ikke i Udvalget fremført noget som helst om, at de interesserede maatte finde sig tjente med at gaa med til Nedsættelsen, og jeg har heller ikke saaet Lejlighed til at fremsøre de Indvendinger fra sagtyndige, som jeg maatte sidde inde med. Derfor kan denne Sats fra min Side tjene som Type paa de Forslag, jeg har stillet om at blive ved det nuværende, indtil der fremsøres gode Grunde til at gaa ned under det. Den højtærede Minister nævnte derefter Galanterivarer og jagde, at Producenterne ikke vare brøstholdne, efter som der var foreslaaet en Forhøjelse af Tolden fra 33 $\frac{1}{2}$ Ore til 35 Ore. Vi kunne nu vel for det første være enige om, at dette ikke er en Forhøjelse af nogen Betydning; men de vedkommende Producenter ville alligevel være brøstholdne, thi samtidig er Tolden paa det Raastof, som netop spillede en saa stor Rolle i de Eksempler paa Galanterivarer, som jeg nævnte i Gaar, ikke nedsat, men forhøjet. Til Paavisning af denne Forhøjelses Betydning, som nok kan have sin Interesse, skal jeg bruge de samme to Eksempler, som jeg